

Xan de Rieira casouse
con Rosa da Pedra da augha
e como de moi contentos
de presa puxeron casa.

Xan quixo á súa Rosa
polo ben que preiticaba
e polo donaire que nas ruadas gastaba.

Xan quixo polo patrón
oir misa cantada
e pideulle a roupa a Rosa
e ela díxolle que estaba rachada.

“Eu casar, caseime,
oghallá non me casara.
De solteiro roupa nova
de casado remendada.”

Mociñas que non sabeis que é casaca,
non boteis sobre os homes
todo o goberno da casa.

- *Pero despois eu non sei que aínda hai máis continuación desto.*
- *¿Esto ven do gaitero de Lugo?*
- *Sí. Pero...*

Aquí estamos os agrarios de Cores
para chorar os nosos pesares
que ios queremos cantar
nos días de Carnavales.